

generer, maaske til længere bort liggende Afløb, Grøfter, eller hvad det nu kan være. Det er ret naturligt, at Kommunen kan træde til i dette Tilfælde. Bestemmelsen om, at hvor Kommunalbestyrelsen overtager Anlægget, hvad jeg vil finde er rigtigt i mangfoldige Tilfælde — hvor Talen er om Anlæg af stor Betydning eller Omfang, vil det altid være rigtigt, at det overtages af det offentlige, fordi der saa snarere bliver draget Omsorg for, at det bliver tilfredsstillende —, kan der gives Henstand for de Grundejeres Vedkommende, der have daarlig Evne til at betale, og at denne Henstand kan udstrækkes til 10 Aar, finder jeg ogsaa meget rigtigt. Bestemmelsen om, at Kommunen faar Ret til at inddrive de Beløb, den har til gode hos vedkommende Ejendoms Besidder, eller at Beløbene hvile paa Ejendommen og kunne inddrives efter samme Forhold som kommunale Skatter, er vistnok ogsaa fuldtud berettiget.

Bestemmelsen i § 7 om, at Sundhedskommissionen kan skride ind, er efter min Mening en udmærket god Bestemmelse. Selv om Kommunalbestyrelsen nemlig af visse Grunde ikke finder sig foranlediget til at skride ind, kan i de Byer, hvor der er oprettet Sundhedskommission, denne skride ind af Hensyn til det sundhedsfarlige, der kan være og mange Steder er i, at Spildevandsledninger eller Spildevandsafledningen i det hele taget er daarligt holdt i Orden. I saadanne Byer, hvor man ikke har indført de samme Forhold som i Købstæderne, men hvor Forholdene dog have udviklet sig til at blive købstadmæssige, tillades f. Eks. ofte Svinehold i ubegrænset Omfang, medens det som Regel i større Byer er indskrænket, og dette bevirker atter, at der mange Gange tilføres Spildevandsledningerne Uhumskheder fra Svinestier og lignende Steder, hvad der kan komme til at virke ret generende for de omboende, ja endog blive sundhedsfarligt.

Naturligvis kan der tiltrænges visse Ændringer i Lovforslaget, for at det kan komme til at virke tilfredsstillende. Jeg er bleven opmærksom paa et Par Stykker, som jeg dog ikke skal omtale, da jeg hører, det er Meningen, at Forslaget skal gaa i Udvalg og altsaa der vil blive Genstand for Behandling. Jeg tror, som sagt, at Forslaget, som det foreligger, er et godt Forhandlingsgrundlag, paa hvilket man vil kunne udarbejde en Lov, der kan komme til at regulere de her berørte Forhold, som mange Steder i høj Grad trænge til at

ordnes, særlig i de Landsbyer, som have en købstadmæssig Bebyggelse.

Justitsministeren (Alberti): Det er vistnok en rigtig Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget. Ganske vist ere de fleste af de større Landsbyer eller tættere bebyggede Terrainer komne saa nogenlunde udover Vanskelighederne ved Hjælp af Sundhedsvedtægterne, men baade er det i sig selv ikke rigtigt, at der paa saa store og betydningsfulde Omraader skal lovgives ved Hjælp af Sundhedsvedtægter, og dernæst er den Hjælp, der derved kan ydes, ikke en saadan, at den i alle Tilfælde vil kunne slaa fuldstændig til. Jeg kan derfor meget vel se med Velvillie paa Fremkomsten af det foreliggende Lovforslag.

Jeg gaar ud fra, at Lovforslaget vil blive behandlet i et Udvalg, og behøver derfor ikke at komme dybere ind paa det, men jeg skal dog nævne nogle Punkter, som jeg mener, der er Grund til at sætte Fingeren ved til nærmere Overvejelse.

Naar det saaledes i § 3 hedder, at Kommunalbestyrelsen kan sætte sig i Spidsen, hvor Talen er om et fælles Kloaksystem for større Arealer, som kunne ventes bebyggede i en nærmere Fremtid, forekommer det mig, der kunde være Anledning til at spørge, om det er noget, Kommunalbestyrelsen skal gøre af egen Drift, eller noget, som den kan gøre efter Begæring af Beboerne af det vedkommende Terrain og da navnlig Grundejerne. Naar Kommunalbestyrelsen gør det af egen Drift, forekommer det mig, at man ikke med Føje kan, i alt Fald ikke i Øjeblikket, lægge Forpligtelser paa de paagældende Grundejere. Selv om Kommunalbestyrelsen antager, at en Bebyggelse af Arealer kan ventes i en nærmere Fremtid, er Muligheden dog til Stede for, at de paagældende Grundejere have en helt anden Mening og en helt anden Hensigt med Benyttelsen af deres Arealer, saa at der muligvis kan gaa en lang Tid, baade 10, 20 og 30 Aar, inden der virkelig bliver nogen Bebyggelse, eller maaske der aldrig bliver nogen. Vil man i saadanne Tilfælde drage de paagældende Grundejere imod deres Villie ind under en Kloakeringsplan og afkræve dem Bidrag, forekommer det mig, at man ubetinget vil gøre dem Uret. Man vil i saadanne Tilfælde ikke kunne komme videre end til de Grundejere, som begære at være med, eller muligvis Kommunen paa det hele Systems Vegne kunde anlægge Kloakken med Ret